Lähettäjä / Avsändare
SUOMEN RIISTAKESKUS
Sompiontie 1
00730 HELSINKI
029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm	*Nro*
02.06.2023	2023-1-000-30044-9

Vastaanottaja / Mottagare
XXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXX

ML 41 A §:N MUKAINEN KANNANHOIDOLLINEN POIKKEUSLUPA

Hakija XXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Eläinlaji ja lupamäärä:
karhu 1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
karhu 20.8.2023 - 31.10.2023

Hakemusalue:
Pinta-ala 245231 ha

- ENC39VZJTD.pdf

Liitteet
- Oikeudellisia näkökulmia karhun kannanhoidollinen metsastys 2023 Metsastajaliitto ja J Kiuru 19.4.2023[98].pdf
Karhun kannanhoidollisen metsästyksen juridisten perustelujen osalta hakija viittaa Suomen Metsästäjäliiton 19.4.2023 päivättyyn muistioon metsästyksen oikeusperusteista.

Hakemuksen perustelut

Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla lupa-alueella:
- Hakemusalue käsittää Oriveden, Juupajoen, Ruoveden, Tampereen, Kangasalan, Jämsän, Mänttä-Vilppulan ja Kuhmoisten kuntien alueelle muodostuvan, ulkorajoiltaan yhteensä noin. 245000 hehtaarin kokonaisuuden, josta vesistöä on noin 32000 hehtaaria.
Hakemushetkellä alueelle muodostetulla karhunmetsästyksen yhteisluvalla on karhunmetsästysoikeus noin 187000 hehtaarin alueelle hakemusalueen ulkorajojen sisäpuolella, josta yksityismaata on noin 156000 hehtaaria, valtionmaata noin 16000 hehtaaria ja vesistöä noin 15000 hehtaaria.
Yhteislupa koostuu hakemushetkellä yhteensä 53:n eri metsästysseuran ja -seurueen osakkuudesta, sekä metsähallitukselta haetusta alueluvasta valtion maita koskien. Karhunmetsästysoikeudellisen alueen pinta-ala lupa-alueen sisällä saattaa vielä kasvaa, mutta nyt ilmoitetun pinta-alan verran lupaosakkaita on jo sitoutunut yhteislupaan. Yhteislupaa edustamaan ja kannanhoidollisen poikkeusluvan hakemiseen on osakkaiden puolesta valittu tämän lupahakemuksen tekijä.

Karhukanta haettavalla alueella on ollut jo vuosien ajan vakiintunut ja noususuuntainen. Alueella esiintyvä karhupopulaatio tuottaa säännöllisesti pentueita. Havaintoja karhuista tehdään koko lupa-alueella, havaintojen ja karhupopulaation tihentyessä lupa-alueen pohjoisosia kohti. Metsästäjien arvio vakituisesti hakemusalueella elävistä karhuista on yksilömäärässä mitaten vähintään 10-15 yli vuoden ikäistä yksilöä. Todennäköisesti tämän lisäksi on useita yksilöitä, jotka liikkuvat satunnaisesti hakemusalueella ja sen ulkopuolella. Luonnonvarakeskus (LUKE) arvioi vuonna 2022 hakemusalueen pentuemääräksi 3 pentuetta, joka tarkoittaisi LUKEN arviointimenetelmillä vielä huomattavasti metsästäjien arvioimaa kantaa tiheämpää populaatiota hakemusalueella.

Hakemusalueella on käytetty kannanhoidollinen poikkeuslupa vuosina 2013 ja 2021. Luvat on pyritty, sekä onnistuttu kohdistamaan kestävän kehityksen kannalta sopiviin yksilöihin, jolloin karhukannan kehitys ei ole vaarantunut, mutta metsästyksen on koettu vaikuttaneen ihmisen elämisen ja toimeentulemisen kannalta positiivisesti olemassaolevan karhukannan käyttäytymiseen ja karhun lisääntyvän olemassaolon hyväksyttävyteen alueella. Läheskään jokainen metsästystapahtuma kannanhoidollisen karhunmetsästyksen yhteydessä ei johda kaatoon, mutta jokainen metästystapahtuma edesauttaa karhun luontaisen käyttäytymisen vahvistamista ja osaltaan lisää paikallisväestön ja metsästäjien tunnetta tilanteen hallinnasta koko laajalla lupa-alueella.

Myös nyt haettava poikkeuslupa on tarkoitus kohdentaa kestävän käytön periaatteen mukaisesti yksilöön, jonka metsästäminen ei merkittävästi vaikuta karhupopulaation tilaan lupa-alueella. Tätä asiaa rajaavat myös osaltaan jo lupa-ehdotkin, koska aikuinen naaras pentuineen on rauhoitettu. Tuottavat täysikasvuiset naaraat, joilla ei ole pentuja pyritään muutenkin rajaamaan metsästyksen ulkopuolelle. Haettava lupamäärä (1kpl) on vähemmän kuin kestävän käytön periaatteen mukaan kannasta voisi metsästää, sillä ei oleteta olevan kannan kasvua leikkaavaa- tai kantaa vähentävää vaikutusta. Ainoastaan rajallinen kannan kasvua säätävä vaikutus.

Suhteutettaessa metsästäjien ja LUKEN:n arviot karhukannasta hakemusalueelle haettavaan yhteen kannanhoidolliseen poikkeuslupaan on ilmeistä, että lupa ei millään muotoa vaaranna karhupopulaatiota hakemusalueella. Sen sijaan lupa auttaa muun tyydyttävän ratkaisun puuttuessa sääntelemään nopeassa kasvussa olevan karhukannan kasvua ja samalla säilyttämään karhulle lajityypillinen käyttäytyminen johon ihmisen kokeminen uhaksi ja ihmisen väistäminen kuuluvat.
Lisäksi kannanhoidollisen poikkeusluvan johdosta saadaan organisoitua alueen metsästysseurat järjestelmälliseen yhteistyöhön, saamaan tätä kautta hyödyllistä kokemusta sekä kasvattamaan osaamista kasvavan karhukannan mukanaan tuomissa tilanteissa. Tuota samaa osaamista tarvitaan myös muissa mahdollisesti eteen tulevissa tilanteissa karhupopulaation kasvaessa, kuten häirikkö- ja kolaritilanteissa.

Karhun hyväksyntä paikallisesti lisääntyy, kun se voidaan kokea metsästettävänä lajina, joka voidaan myös ottaa kannanhoidollisen metsästyksen kautta saatuna saaliina talteen.
Samalla ihmisille, jotka elävät kasvavan karhukannan alueella tulee tunne, että tilannetta pystytään hallitsemaan. On siis korostettava, että yhden kannanhoidollisen poikkeusluvan positiivinen vaikutus lupa-alueen karhupopulaatiolle ja sen hyväksyttävyydelle on huomattavasti suurempi kuin yhden karhun poistamisen negatiivinen vaikutus karhupopulaatiolle.

Samaan vaikutukseen ei esimerkiksi vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla tai muilla toimenpiteillä pystytä, koska niiden kohdalla ollaan pääsääntöisesti jo tilanteessa, jossa ko. vahinkoyksilö/yksilöt ovat jo omaksuneet omaisuudelle vahingollisen ja/tai ihmiselle vaarallisen toimintamallin. Lopulta voidaan olla tilanteessa, jossa vahinkoperusteisesti joudutaan poistamaan useita eri yksilöitä. Vahinkoperusteisesti myönnetyt luvat myös kohdennetaan niin suppealle aikavälille ja alueelle, että samaa laajempaa lopputulosta ja vaikutusta kuin kannanhoidollisessa metsästyksessä ei ole saavutettavissa.

Kannanhoidollinen metsästys toteutetaan jokaisen metsästystapahtuman osalta tarkasti etukäteen suunniteltujen johtosuhteiden ja sääntöjen mukaisesti, lakia ja asetuksia noudattaen. Lisäksi toimintaa valvovat viranomaiset, joille metsästyksen valvonta kuuluu lakisääteisesti.

Karhun kannanhoidollisen metsästyksen juridisten perustelujen osalta hakija viittaa Suomen Metsästäjäliiton 19.4.2023 päivättyyn muistioon metsästyksen oikeusperusteista. Muistio löytyy hakemuksen liite osiosta.

Toimenpiteet, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa:
- Luvanhakijalla ei ole esittää vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla päästäisiin samaan lopputulemaan kuin kannanhoidollisella metsästyksellä.

Kaikki muut käytössä olevat menetelmät tähtäävät jo ongelmia aiheuttavien yksilöiden käytöksen muuttamiseen (usein heikoin tuloksin) tai tarvittaessa tällaisten yksilöiden poistamiseen ääritilanteessa, mutta niillä keinoilla ei suoriteta onnistunutta kannanhoitoa, jolla tähdättäisiin lajityyppillisesti käyttäytyvään ja samalla kasvavaan karhupopulaatioon.

Välitoimenpiteet

22.5.2023 Selvityspyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt hakijalta tarkempaa selvitystä hakemusalueen karhun kannahoidollisen poikkeuspyynnin päämäärästä.

23.5.2023 Selvitys, Sähköposti

Hakija on antamassaan selvityksessä kuvannut karhun kannanhoidollisen metsästyksen päämäärän seuraavasti:

"Hakemuksemme tarkoittaman karhun kannanhoidollisen metsästyksen päämääränä on yleissopimuksen Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta (SopS 1986/29) 9.1 mukaisesti karhun pyytäminen pienissä määrin tarkasti valvotuissa oloissa, valikoivasti ja rajoitetusti ottaen huomioon yleissopimuksen Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta (SopS 1986/29) 2 artiklassa edellytetysti taloudelliset ja virkistykselliset vaatimukset siten kuin yleissopimuksen pysyvä komitea on Large Carnivore Iniative for Europe (LCIE) -tutkijaryhmän kannaottoon Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores 1.7.2008 tukeutuvissa suosituksissaan Recommendation No. 137 (2008) on population level management of large carnivore populations ja Recommendation N:o 163 (2012) on the management of expanding populations of large carnivores in Europe edellyttänyt."

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Karhu on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella
1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan karhua koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvan myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa pentua sekä naarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi elokuun 20 päivästä lokakuun 31 päivään.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaan poikkeuslupa on voimassa määräajan, jonka on vastattava poikkeusluvan tarkoitusta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille metsästyslain 41 §:ssä tarkoitetun poikkeusluvan nojalla tapahtuneen riistaeläimen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli.

Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjänumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2023–2024 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (826/2023). Asetus on voimassa 19.5.2023-31.7.2024.

Maa- ja metsätalousministeriö on linjannut karhukannan hoitoa Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa. Karhukannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 7.7.2022.

Suotuisa suojelun taso

Poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2023–20234 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien ja metsästyslain 41 a §:n 4 momentissa tarkoitetun alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhujen määrä saa olla enintään 180 yksilöä. Sanotun asetuksen 2 §:ssä tarkoitetun alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhuyksilöiden suurin sallittu määrä on itäisellä poronhoitoalueella 45 yksilöä ja läntisellä poronhoitoalueella 5 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Luonnonvarakeskuksen antamat karhua koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän karhukanta-arvion mukaan (Karhukanta Suomessa 2022, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 23/2023) Suomessa on vuotta vanhempia karhuja ennen metsästyskautta 2023–2024 yhteensä 1335–1520 yksilöä. Pentutuoton arvioitiin olevan 405 yksilöä vuonna 2023. Vuotta vanhempia karhuja arvioitiin olevan poronhoitoalueella 155–230, vakiintuneen kannan hoitoalueella 480–510, levittäytymisvyöhykkeellä 500–590 ja kehittyvän kannan alueella 150–190 yksilöä.

Poronhoitoalueen ulkopuolisen alueen verotusprosentti olisi koko asetuksen salliman saalismäärän toteutuessa 8,4 % (130 yksilöä). Käytännössä poikkeusluvista on jäänyt joka pyyntikausi osa käyttämättä ja lisäksi Suomen riistakeskus ei myöntänyt koko asetuksen sallimaa määrää, joten verotusprosentti jää edellä mainittua arvoa alhaisemmaksi. Suomen riistakeskus myönsi 106 kannanhoidollista poikkeuslupaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueelle metsästysvuodelle 2023–2024. Tämä vastaa 6,7 prosentin verotustasoa. Luonnonvarakeskus on mallintanut tieteellisesti kestävän verotuksen tason, jonka mukaan tunnettu kuolleisuus, jolla karhukanta pysyisi tulevina vuosina nykyisen suuruisena poronhoitoalueen ulkopuolella, on 13 %. Karhukannan mallintamisen tekninen kuvaus on raportoitu julkaisussa: Karhukanta Suomessa 2022, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 23/2023.

Suomen 2019 EU:n komissiolle toimittamassa kansallisessa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa lajiarvioinnissa 2013–2018 karhu arvioitiin levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla. Myös edellisessä arvioinnissa ajanjaksolla 2007–2012 karhu oli suotuisalla suojelun tasolla. Karhu ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti (Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019).

Tämän poikkeuslupapäätöksen suotuisan suojelun tason tarkastelussa perusteena ovat hakemusalueen ja koko Suomen karhukannasta käytettävissä olevat Luonnonvarakeskuksen antamat tiedot, Suomen riistakeskuksen hakemuksen käsittelyn yhteydessä selvittämät tiedot ja Luonnonvarakeskuksen poronhoitoalueen ulkopuolista Suomea koskeva mallinnus karhun verotustasoista, joita on verrattu maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa vahvistettuun sallittavaksi tapettujen yksilöiden enimmäismäärään. Suomen riistakeskus katsoo, että tämän päätöksen ja muiden samanaikaisesti muille alueille tehtyjen päätösten mukaisella poikkeamisella ei haitata lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla näiden päätösten vaikutusta suotuisan suojelun tasoon arvioidaan karhun osalta.

Suomen riistakeskus katsoo edellä esitetyn ja parhaan käytössä olevan tieteellisen tiedon perusteella, että asetuksella sallittu pyynti asetetun ylärajan puitteissa ja tehdyillä tapauskohtaisilla poikkeuslupapäätöksillä ajallisesti sekä määrällisesti ja alueellisesti rajoitetusti tapahtuvana pyyntinä ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan karhun suotuisaa suojelun tasoa. Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa harkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle maakunnan taikka poikkeuslupa-alueiden mittakaavatasoillakaan (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17).

Kielteisen päätöksen perustelut

Edellä mainitun Luonnonvarakeskuksen karhukanta-arvion mukaan Suomen riistakeskus Pohjois-Hämeen toiminta-alueella oli 50-60 vuotta vanhempaa karhua ennen metsästyskautta 2023–2024. Arvioitu pentutuotto vuonna 2023 on samaisella alueella 15 yksilöä.

Hakemusalueelta on tehty Riistavahinkorekisterin mukaan 100 karhuhavaintoa aikavälillä 1.4.2022-30.4.2023. Pentuehavaintoja on tehty 16 kertaa edellä mainitulla aikavälillä. Luonnonvarakeskuksen aineiston perusteella hakemusalueelta erillisiksi tulkittuja pentueita oli 3 kpl.

Erillisten pentueiden määrästä on mahdollista johtaa hakemusalueen karhujen yksilömäärä, koska Luonnonvarakeskuksen mukaan Suomen karhukannassa kerroin on 10. Hakemusalueen karhukannan arvioidaan olevan edellä mainitusta seuraten noin 30 yksilöä.

Luonnonvarakeskuksen arvioima karhupentueiden määrä hakemusalueella on viimeisten viiden vuoden aikana vaihdellut 0-3 pentueen välillä. Hakijan oma arvio karhukannnan tasosta (10 - 15 yksilöä) vastaa kahden viime

vuoden keskimääräisestä pentuemäärästä (1 ja 3 pentuetta) luonnonvarakeskuksen kertoimella johdettua kanta-arviota.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseen. Poikkeuslupahakemusten välisen vertailun perusteella myönnetyt poikkeusluvat on Suomen riistakeskuksen linjauksen mukaisesti suunnattu alueille, joilla karhukanta on Luonnonvarakeskuksen antaman arvion mukaan tihein ja lisääntyminen vakiintunut. Tämän päätöksen harkinnassa on myös erityisesti huomioitu hakemusalueen merkitys hoitosuunnitelman tavoitteena olevan karhukannan leviämisen suhteen.

Hakemusalue on edellä mainitun aikavälin karhupentuehavaintokarttojen perusteella ollut Suomen lounaisin alue, jossa on syntynyt pentueita. Alueen merkitys on siten erityisen suuri karhukannan levittäytymisen kannalta. Suomen riistakeskus katsoo alueen pentuetuoton vaihteluun, kannan tasoon ja alueen merkittävyyteen karhukannan levittäytymiseen nojaten, että hakemusalueella ei ole tällä hetkellä sellainen vakiintunut vuosittain riittävästi lisääntyvä karhukanta, johon voisi kohdentaa adaptiivisen kannanhallinnan periaatteiden mukaista metsästystä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan karhukanta ei hakemusalueella siten ole tällä hetkellä niin suuri ja vakaa, että poikkeuslupia voitaisiin myöntää metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla (vrt. Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden ratkaisu Dnro 10930/14/7305, 15.12.2014 ja ns. poikkeuslupa-asetuksen 4 §:n 3 momentti). Lisäksi asiassa on otettu huomioon se, että luontodirektiivin tulkintaohjeen mukaisesti sallitullakaan verotustasolla ei tulisi tavoitella ”kestävää enimmäiskiintiötä” taikka ”optimaalista kestävää tuottoa”.

Loppuyhteenveto

Hakijalle ei myönnetä metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettua poikkeuslupaa karhun tappamiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1 ja 4 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2023-2024 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (826/2023) 1-3 §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (902/2021) 1 §:n 1 momentin 9 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Petri Vartiainen 0294312211 petri.vartiainen@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Petri Vartiainen
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
LÄNGELMÄVEDEN RIISTANHOITOYHDISTYS
PIRKANMAAN LUONNONSUOJELUPIIRI
SISÄ-SUOMEN POLIISILAITOS
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA RY

MAKSU

Käsittelymaksu 200.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Hämeenlinnan hallinto-oikeus, Raatihuoneenkatu 1, 13100 Hämeenlinna
Käyntiosoite: Hämeenlinnan hallinto-oikeus, Hämeenlinnan oikeustalo, Arvi Kariston katu 5, Hämeenlinna
Sähköposti: hameenlinna.hao@oikeus.fi
Puhelin: 029 56 42210 Faksi: 029 56 42269

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

— vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)

— päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

— päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä

— todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta

— asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle

— asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.